

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Cap. III. De Caritate inter Nostros.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68440)

CAPUT III.

De Caritate inter Nostros.

Ejus presidia I,
ordinaria.

Rater eam unionem, quam cum Superioribus habere singuli debent, perfecta Obedientiæ virtute, & suæ conscientiaë manifestatione, curanda & alia est inter reliqua membra, vinculo caritatis, & mutui amoris, quæ in tot præsertim Nationum collectione ingens gloria Societatis est. ^a Quare idem sapiamus, idem dicamus omnes, exclusis, quoad fieri potest, doctrinis differentibus verbo, vel scripto, immo & in rebus agendis judiciorum diversitate: & si ulla inter domesticos perturbatio, vel ira accideret, curandum, ut in gratiam invicem redeant; ^b interque præcipuas Ministri curas erit, animos Patrum & Fratrum inter se per benevolentiam unire. ^c Ad eundem finem mutuæ benevolentiaë juverit crebra communicatio, & rerum mutua notitia, & in omnibus rebus uniformitas. ^d In concionibus verò domesticis unio & caritas fraterna præcipuè commendanda. ^e Inter præcipuas etiam conjunctionis causas numerari debet, liberalior in Nostros hospitalitas:

^a Paul. V. pag. 305.

^b P. 3. c. 1. §. 18. & P. & P. 8. c. 1. §. 8. & K. c. 6. §. 8. & P. 10. §. 9. & R. com. 28.

^c R. Min. 13.

^d P. 10. §. 9.

^e P. 3. c. 1. §. 21.

litas : erga quos caritatem magnam Superior exhibeat ; & , si indigeant aliquâ eleëmofynâ , eos juvare Superior poterit. Sed à nullo omninò Nostrorum Hospitum in hospitalitatis compensationem quidquam exigendum ; & si spontè offeratur , non admittendum , nisi pro-ut permittit Congreg. 7. Decr. 18. Qui verò iter faciunt , ubi Societas habet domicilium , ad aliud hospitium ne divertant. *f*

2. Manifestare se invicem ac manifestari sint parati , debito cum amore , & caritate ; præsertim ubi à Superiore fuerint interrogati. *g* Quæ Constitutio ulterius explicata est ; declaratumque. 1. Licitum esse , manifestare Superiori , ut Patri , quodcumque delictum alterius , sive grave sit , sive leve. 2. Cum Novitii hujusmodi Constitutioni assensum præbuerint ; eo ipso Nostros cedere cuicumque juri famæ ; quod huic manifestationi obstare posset. 3. Non manifestanda , quæ secretò , & consilii petendi gratia , quis communicavit. 4. Non expectandum necessariò Superioris præscriptum. 5. Qui manifestat , non debere duci aliquo inordinato affectu ; propterea jubet Constitutio , ut debito cum amore , & caritate fiat. 6. In delictis , quæ vergunt in damnum boni communis , vel tertiæ personæ

f P. 4. c. 2. F. &
P. 6. c. 2. D. &
R præp. 82. &
R. Rect. 80 &
C. 7. D. 18. &
R. com. 48.

Correctio fraternæ per Superiorem.

g Ex. c. 4. § 8.

longe non solum quemque posse, sed debere uti denunciatione paterna. 7. Et quando ea denunciatio non sufficeret, teneri subditum ad denunciationem judicalem faciendam. *b* Quomodo autem Superior se debeat gerere in denunciatione paterna, vide infra Cap 6. §. 6.

b C. 6. D. 32.
& Or. c. 15. p.
1.

Cavenda nationum studia & factiones.

3. Porro ad præcidendos dissensionum fontes, caveant sibi omnes ab illo affectu, quo aliæ de aliis Nationibus sinistre sentire, aut loqui solent: quin potius & benè sentiant; & peculiari affectu diversas à sua Nationes prosequantur in Domino. Ac proinde nemo bella, contentionesque inter Christianos Principes in colloquium adducat. *i* Ad mutuam etiam caritatem servandam occasione Congregationum, multa salubriter statuta sunt; quæ habes in earum Formulis; & præsertim Cap. tertio Form. Congr. Gen. & Prov.

i P. 10. §. 11.
& R. com. 30.

Interdicta divisiones earumdem intra eandem Provinciam.

4. Non expedit Missionibus, licet illustrioribus, concedere Superiores ex sua natione; qui omnibus per varias Societatis Provincias sparsis præsent. Nec illis permitienda è sola gente sua Nostrorum Seminaria: consultiusque est, recepto in Societate omnium gentium more, aliis de Societate permisceri; ne Nationum discrimina paulatim, magno Societatis totius damno, intro-

introducantur. Sed neque permittendum, ut in iis Urbibus, in quibus Societas Collegia, studiaque sua habet, pariter è sola ipsi gente sua Professores habeant cujuscumque facultatis, multoque minus Superiores. Quin omnes ubique Missionum harum iis Assistentibus, & Provincialibus subjacere debent, in quorum Provinciis sedem fixerunt, nulla illis exemptione concessa: & si quid uspiam tentatum est, aut expletum contra hæc Decreta, P. Generalis ad præscriptam formam revocet.

§. Dissensionis verò auctores velut noxia maximè pestis, diligentissimè separandi sunt, vel omninò eos à Societate dimittendo, vel transferendo in alium locum.

Et inter peccata, quorum absolutio in Societate Superiori reservatur, numeratur sexto loco detractio famæ, bonæque estimationis aliorum, & discordiarum seminatio inter fratres. Falsi autem Delatores detractoresque severè admodum puniendi: & qui eos manifestare recusaverint, pro ipsis calumniæ auctoribus habendi, eademque poenâ multandi. Contra Perturbatores verò communis quietis, & impugnatores Instituti Societatis acriter insurrexit C. 5. D. 54. quod insertum est Bullæ Pauli V. pag. 305. ubi statuitur

1 C. 7. D. 21.

*Pœna in Auctores
dissensionum*

m P. 8. c. 1. §. 5.
& F. & P. 2. c.
2. D. & C. 5. D.
13. & R. Prov.
128.

n C. 5. D. 51.

o C. 7. D. 12.
& 93. & C.
12. D. 18. &
In. 13. c. 14.
§. 12.

§

hu-

hujusmodi homines graviter plectendos esse; quin & ejiciendos è Societate, licet Professi fuerint. Quibus accensendi sunt, qui emendicato Externorum auxilio molliuntur novarum Provinciarum erectiones, aut legitimas earundem divisiones impedire conantur; & qui libellis scriptis, aut impressis Sociorum vivendi, aut gubernandi modum, aut Superiores traducunt: quique ita palam, ac passim de Instituto obloquuntur; ut censeri possint velle alios in suam sententiam pertra-

p C. 9. D. 5.

q C. 9. D. 25. here. 9

De Caritate adhibenda erga nostros Infirmos, infra Cap. 8. Sect. 2. De Caritate exercenda erga Externos erit locus inferius, ubi de iis juvandis sermo instituetur. P. 5. Cap. 3.

C A P U T I V.

De Humilitate, & abnegatione sui interna, externaque.

Ambitionis studia graviter interdicta.

DRæter ea, quæ ad eliminandam ambitionem, atque adeò sternendam Humilitati Evangelicæ viam, Professi Deo vovent, & tractata suo loco sunt: hæc solùm ad-